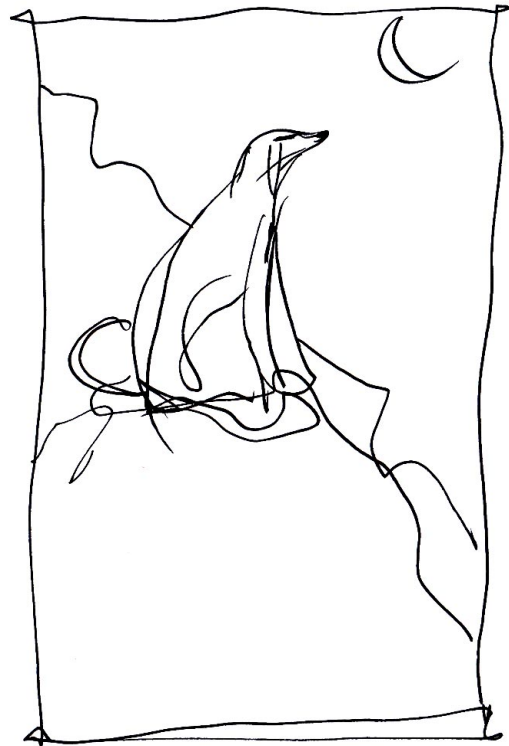

گورگ

فهرهیدون موشیری
له فارسیپهوه: فرامهرز ناغابهیگی
(یهزد)

همن نه سیری چنگی گورگی چاو نه تیر (۱)
*

هر کهسی گورگی دهروونی دا زهوی (۲)
پاک دهبی کهم کهم، بهجی دیلی نهوی
نهو کهسهی دایم بهزیو گور (۳) خو بهتی
رووکش (۴) ئینسانه، بهلام گورگه پهتی!
نهو کهسهش وا گهر مدارای گورگ دهکا،
عادهت و خووی گورگه کهی جیگیره لا
*

گیانی گورگی خو ت له لای سهربره!
گهر له گهلتا پیر بیی یه کجار شه ره
کاتی پیری گهر وهکو شیریش بیی
تو له مهیدان گورگی پیر، سهر چه شنی بی (۵)
*

گهر خه لک یه کتر دها در، لاسره (۶)
گورگه کانیاں رینوین و رابه ره
بویه ئینسان وا زه لیل کهوتوته بهن (۷)
گورگه کانیاں دهسه لاتداری دهکن
چینی زالم وا که هاورپی یهک بووه
گورگه کانیاں ناشنای یهک دهر چووه
گورگه کان هاورپن و ئینسان بیتهوا
بو کئ وهیگیرم بهسهرهاتی وهها؟...

"خه زه لوه ری ۱۳۹۴ ای مهتاوی"

پهراویز:

- (۱) نه تیر: برسی.
- (۲) دا زهوی: له زهوی دا.
- (۳) گور: گورگ.
- (۴) رووکش: بهروالته (بهظاھر).
- (۵) سهر چه شنی بی: سهرت چه شنی شو ره بی له خواره: چت پین ناکری.
- (۶) لاسره: لاسار.
- (۷) بهن: بهند.

سهرچاوه:

مشیری، فریدون (۱۳۸۸)، بازتاب نفس صبحدمان، چاپ هشتم، ج ۲، تهران: نشر چشمه.

وای دهگوت زانایی: گورگئ گویندهدر،
خوی ههشار داوه له ناو ناخی بهشهر!
ناعیلاج مشتومری ههئداییسی؛
بهینی ئینسان و گورگ! ریک ناکهوی
ههر وزه ی بازوو، گورگ ناخا له جی
خاوهنی بیر باش دهزانی چاره چی
زور ههپه ئینسانی دهردمهند و پهشیو
گورگی خوی خستوته بهر ران و رکیو
زور ههشه وا پیایو زلهیز و دلیر